

Republika Hrvatska
Upravni sud u Splitu
Split, Put Supavla 1

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Upravni sud u Splitu, po sucu Sandri Ćoraš Gega, te Marijani Jurić, zapisničarki, u upravnom sporu tužitelja: Veleučilište Aspira, Split, Mike Tripala 6, OIB: 14885934105, zastupanog po opunomoćeniku Goranu Šverku, odvjetniku u Zagrebu, Poljička 5, protiv tuženika: Ministarstvo znanosti, obrazovanja i mladih Republike Hrvatske, Zagreb, Donje Svetice 38, OIB: 49508397045, radi reakreditacije, odlučujući o prijedlogu tužitelja za odgovdnim učinkom tužbe, izvanraspravno, dana 10. ožujka 2025.

r i j e š i o j e

Odgada se izvršenje rješenja Ministarstva znanosti, obrazovanja i mladih Republike Hrvatske KLASA: UP/I-602-04/25-15/00001, URBROJ: 533-04-25-0002 od dana 31. siječnja 2025. do pravomoćnosti odluke u ovom upravnom sporu.

Obrazloženje

1. Kod ovog Suda je tužitelj dana 24. veljače 2025. podnio tužbu radi poništenja rješenja tuženika Ministarstva znanosti, obrazovanja i mladih Republike Hrvatske KLASA: UP/I-602-04/25-15/00001, URBROJ: 533-04-25-0002 od dana 31. siječnja 2025., a kojim rješenjem se Veleučilištu Aspira, OIB: 14885934105, Split, Ulica Mike Tripala 6, ovdje tužitelju, uskraćuje dopusnica za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja. Tužitelj je u prijedlogu za određivanje odgovdnog učinka, koji je istaknut uz tužbu, kao i naknadno dostavljenim podnescima, u bitnom, naveo da sukladno odredbi iz čl. 42. st. Zakona o upravnim sporovima predlaže da naslovni sud donese rješenje kojim će odlučiti da tužba u ovom sporu ima odgovdni učinak budući da bi se tužitelju izvršenjem pobijane odluke nanijela šteta koja bi se teško mogla popraviti, a predmetna odgoda ne bi bila protivna javnom interesu. Naime, da tužitelj već dugi niz godina obavlja djelatnost od javnog interesa (javnu službu) kao najveće privatno visoko učilište na području Dalmacije te u trenutku podnošenja ove tužbe ima 757 studenata te ima 59 stalno zaposlenih radnika, od čega 42 nastavnika i 17 nenastavnog osoblja, te 171 djelatnika (nastavnika i suradnika) na honorarnom radu te ostvaruje godišnji prihod od cca 2,5 do 3 miliona Eura (2022. godine 2.551,964,00 Eura, 2023. godine 2.949.590,00 Eura) pa da je nesporno kako bi izvršenjem

pobijanog rješenja tužitelju, a posredno i njegovim studentima, zaposlenicima i suradnicima bila nanesena nenadoknadiva šteta. Naime, izvršenje pobijanog rješenja da bi nesporno dovelo do nemogućnosti poslovanja tužitelja, a posljedično tome i izglednih otkaza ugovora o radu zaposlenicima kao i raskida ugovora s honorarno zaposlenim djelatnicima, do nemogućnosti tužitelja da nastavi zakup prostora u kojima se izvodi nastava u Splitu i Zagrebu, a u koje prostore da je tužitelj uložio znatna sredstva i opremio ih opremom potrebnom za izvođenje studija, a izvršenje pobijanog rješenja da bi izazvalo znatne troškove i studentima koji trenutno pohađaju nastavu kod tužitelja u Splitu i Zagrebu, kao i zastoja u njihovom obrazovanju. Naime, nastava na veleučilištu da je trebala započeti 24. veljače 2025., a uslijed pravne praznine do koje je došlo donošenjem pobijanog rješenja i dok isto ima učinak da je tužitelj je odgodio nastavu. Tužitelj smatra kako bi stoga u slučaju da se ne odgodi učinak pobijanog rješenja studenti pretrpjeli teško nadoknadivu štetu budući da bi došlo do prekida u njihovu školovanju, kao i velikog psihološkog pritiska oko nastavka školovanja, a da ne govorimo o činjenici da mnogi od studenata nisu iz Splita odnosno Zagreba te da isti žive u iznajmljenim stanovima pa je stoga nesporno da isti već trpe štetu budući da moraju plaćati najamnine, a ne mogu pohađati nastavu. Nadalje, da studenti imaju svoj društveni život koji je nesporno vezan uz pohađanje visoke škole u nekom gradu pa da bi stoga eventualno mijenjanje mjesta pohađanja studija utjecalo na život brojnih studenata pri čemu za neke, kao što se ističe u nastavku prijedloga, uopće nema odgovarajućeg studija u RH (za zvanje stručnog specijaliste sportskog menadžmenta). Stoga, da tužitelj smatra nespornim kako bi izvršenje pobijane odluke nesporno dovelo do stečaja tužitelja i potpune nemogućnosti nastavljanja obavljanja djelatnosti u slučaju uspjeha u ovom sporu. Tužitelj ističe da je njegov diplomski stručni studij sportskog menadžmenta jedini takav studij u RH pa da bi stoga izvršenjem pobijanog rješenja studenti navedenog smjera bili u cijelosti onemogućeni završiti školovanje. Naime, od visokih učilišta u RH koji imaju smjerove koji se bave navedenim područjem da jedino tužitelj pruža obrazovanje kojim studenti sječu stručni naziv stručnog specijaliste sportskog menadžmenta. Isto tako, da tužitelj kao visoko učilište provodi program obrazovanja za polaganje stručnog ispita za turističkog vodiča te organizira polaganje ispita za turističke vodiče sukladno odredbi iz čl. 71. i čl. 72. Zakona o pružanju usluga u turizmu, i to neprekidno već 12 godina pri čemu da je u do sada navedeni program pohađalo 3225 polaznika, od čega u kalendarskim godinama 2024. i 2025. 455 polaznika te da bi prestankom rada bio u cijelosti onemogućen provoditi obrazovanje i za navedenu djelatnost. Tužitelj smatra kako je grubim nezakonitostima u postupku reakreditacije istom već prouzročena šteta te da bi izvršenjem pobijanog rješenja pretrpio u potpunosti nenadoknadivu štetu. Isti ukazuje da je u predmetu naslovnog suda br. Usl-217/19 sud odbio zahtjev za odgodni učinak tužbe iz razloga što tužitelj u navedenom postupku nije imao niti jednog studenta dok je imao samo jednog nastavnika pa da iz navedenog proizlazi kako je zahtjev tužitelja u ovom postupku opravdan. Tužitelj smatra da je njegov zahtjev za odgodu u skladu i s pravnim stajalištima Ustavnog suda RH iz odluka istog br. U-III-1688/2019, U-III-3873/2021, U-III-3899/2021, U-III-7408/2014, a u kojima je isti zauzeo stajalište kako je u složenim predmetima u kojima se podnositelji pozivaju na povrede ustavnih prava, a u kojima bi izvršenje osporavanog rješenja moglo podnositeljima prouzročiti teško nadoknadivu štetu, potrebno donijeti odluku kojom se odgađa učinak pobijanog rješenja. Tužitelj ističe i kako je pravno stajalište o opravdanosti odgode u odnosu na visoko učilište, u navedenom slučaju Kineziološki fakultet u Zagrebu, Ustavni sud RH u odluci br. U-IIIB/2598/2014, s obzirom da isto, kao i tužitelj obavlja javnu službu te

da pri odluci treba uzeti u obzir ne samo moguću imovinsku štetu, već i neimovinsku, a koju bi provedbom pobijanog rješenja nesporno pretrpjeli tužitelj, njegovi zaposlenici i suradnici, a prije svega studenti. Tužitelj kao visoko učilište, a koji stav je zauzeo i Ustavni sud RH u odluci br. U-III B/2598/2014, nesporno obavlja jednu od najvažnijih javnih službi u suvremenom društvu, na koju se neposredno primjenjuju načelo kontinuiteta (trajnosti), prema kojem javna služba mora funkcionirati neprekidno, načelo primata i načelo dužnosti pružanja usluga iz djelatnosti za koje je isti osnovan pa stoga tužitelj smatra kako odgoda pobijanog rješenja nije protivna javnom interesu, dok bi provedbom pobijanog rješenja tužitelju, a posredno i njegovim studentima i suradnicima te poslovnim partnerima, nastala teško nadoknadiva odnosno nenadoknadiva šteta s aspekta načela na kojima se temelji javna služba koju podnositelj obavlja. Tužitelj da dostavlja Odluku tuženika KLASA: UP/I-602-04/25-15/00001, URBROJ: 533-04-25-0038 od dana 28. veljače 2025. kojom tuženik određuje "mjere za osiguranje nastavka i dovršetka studija studentima Veleučilišta Aspira" te prilog iste odluke pod nazivom "Popis visokih učilišta koja su zainteresirana upisati studente Veleučilišta Aspira", a iz čijeg sadržaja da je razvidno kako tuženik studentima tužitelja predlaže da nastave svoje obrazovanje između ostalih upravo na onim visokim učilištima čiji su se zaposlenici nalazili u sukobu interesa kao članovi stručnog povjerenstva koji je izvršio tzv. postupak naknadnog praćenja (Follow up-a) tužitelja u upravnom postupku koji je prethodio podnošenju predmetne tužbe. Naime, iz priloga navedene odluke tuženika da je razvidno kako tuženik studentima tužitelja predlaže da svoje obrazovanje nastave na Fakultetu za menadžment u turizmu i ugostiteljstvu Sveučilišta u Rijeci i Sveučilištu Vern čiji su zaposlenici bili u sastavu navedenog stručnog povjerenstva i to prof. dr. sc. Sandra Janković s Fakulteta za menadžment u turizmu i ugostiteljstvu Sveučilišta u Rijeci kao i doc. dr. sc. Diana Plantić Tadić sa Sveučilišta Vern, a čime da je u upravnom postupku koji je prethodio podnošenju predmetne tužbe grubo povrijeđeno načelo nepristranosti kao time i odredbe zakona, podzakonskih propisa te međunarodnih akata i odluka Europske unije kojima se jamči nepristranost tijela u postupanju i odlučivanju, a što da je tužitelj detaljno obrazložio u svojoj tužbi. Tužitelj smatra kako je iz ovakvog postupanja tuženika razvidno da tužitelju neposredno prijeti nastanak nenadoknadive štete uslijed izvršenja pobijanog rješenja budući da će se studenti tužitelja ukoliko se ne odredi odgovorni učinak tužbe u predmetnoj pravnoj stvari ispisati sa studija tužitelja, a čime će tužitelju u cijelosti biti onemogućeno poslovanje. Nadalje, da tužitelj smatra kako je navedena odluka tuženika samo nastavak provođenja samovolje te arbitrarnog i nezakonitog postupanja tuženika budući da tuženik bez ikakvog zakonskog uporišta i čineći očigledno grubu povredu prava tužitelja u cijelosti arbitrarno određuje tužitelju "pravnog slijednika". Dakle, da tužitelj smatra nevjerovatnim da tuženik do ove mjere ne poštuje pozitivne zakonske propise Republike Hrvatske te krajnje arbitrarno bez ikakvog na zakonu utemeljenog osnova određuje Sveučilište Sjever kao pravnog slijednika tužitelja, a da pri tom iz same odluke (koja doslovce nema nikakvo obrazloženje) nije jasno od kud tuženiku uopće ideja da bez ikakvog pravnog osnova određuje tužitelju "pravnog slijednika" i u cijelosti zanemari svoju obvezu da je dužan u postupanju i odlučivanju odluke donositi u skladu sa zakonima i Ustavom Republike Hrvatske. Stoga, da tužitelj smatra kako se ovakvim postupanjem tuženika tužitelju nanosi daljnja šteta koja već u ovom trenutku predstavlja štetu koja ne da bi se teško mogla popraviti kako stoji u odredbi iz čl. 42. st. 2. Zakona o upravnim sporovima, nego je ista u ovom trenutku gotovo nenadoknadiva. Nastavno na navedeno, da tužitelj ističe kako je tuženik donio navedenu odluku neposredno nakon što je tužitelj putem punomoćnika u

prijemnoj pisarnici tuženika istom uručio prijedlog za odgodu izvršenja rješenja sukladno odredbi iz čl. 140. Zakona o općem upravnom postupku uz iscrpno obrazloženje o šteti koju već trpe studenti i radnici tužitelja kao i sami tužitelj i njegovi suradnici, a iz čega je razvidno da bi određivanje roka tuženiku za eventualno očitovanje na prijedlog tužitelja iz točke VI tužbe uslijed protoka vremena tužitelju nanijelo daljnju i još veću štetu, a slijedom čega tužitelj smatra kako donošenje predloženog rješenja zahtjeva žurno postupanje te zbog nastanka predstojeće i to nenadoknadive štete tužitelj smatra kako donošenje predloženog rješenja ne trpi odgodu. Slijedom navedenog, da tužitelj predlaže da naslovni sud donese rješenje kojim se određuje odgovdni učinak tužbe u ovom sporu te se odgađa izvršenje rješenja tuženika KLASA: UP/I-602-04/25-15/00001, URBROJ: 533-04-25-0002 od dana 31. siječnja 2025. do pravomoćnog okončanja ovog spora.

2. Prijedlog tužitelja je osnovan.

3. Odredbom čl. 42. st. 2. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, br. 36/24, u daljnjem tekstu: ZUS) propisno je da Sud može odlučiti da tužba ima odgovdni učinak ako bi se izvršenjem pojedinačne odluke ili upravnog ugovora tužitelju nanijela šteta koja bi se teško mogla popraviti, ako zakonom nije propisano da žalba ne odgađa izvršenje pojedinačne odluke, a odgoda nije protivna javnom interesu.

4. Naime, cijeneći sadržaj prijedloga za određivanje odgovdnog učinka tužbe te posebno imajući u vidu dokumentaciju koju je tužitelj dostavio uz prijedlog, po ocjeni ovog Suda, u konkretnom slučaju je tužitelj učinio vjerovatnim, na dostatnom stupnju vjerovatnosti, da bi izvršenjem osporene odluke tuženika mogla nastati šteta koja bi se teško mogla popraviti to stoga što se takva šteta najprije ogleda u činjenici da bi se u cijelosti prekinulo obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja, a uslijed čega bi došlo do prestanka rada tužitelja kao Veleučilišta (koje uostalom ostvaruje i godišnji prihod od cca 2,5 do 3 miliona Eura, 2022. godine 2.551.964,00 Eura, 2023. godine 2.949.590,00 Eura). Također, teškom i nepopravljivom štetom se zasigurno može smatrati i gubitak radnih mjesta uslijed nemogućnosti poslovanja što pak predstavlja izravan udar na velik broj obitelji zaposlenih u predmetnom Veleučilištu kao i onih koji su kod istog na honorarnom radu (59 stalno zaposlenih radnika od čega 42 nastavnika i 17 nenastavnog osoblja te 171 djelatnika, nastavnika i suradnika, na honorarnom radu).

5. Stoga, po ocjeni ovog Suda, u konkretnom slučaju tužitelj je učinio vjerojatnim na dostatnom stupnju vjerojatnosti da bi mu izvršenjem predmetnog rješenja tuženika, kojima se tužitelju onemogućava nastavak obavljanja djelatnosti visokog obrazovanja, mogla nastati šteta koja bi se teško kasnije mogla popraviti. Konkretno, da bi trenutnim prestankom rada bilo dovedeno u pitanje daljnje funkcioniranje tužitelja što bi dovelo sve zaposlenike i njihove obitelji u egzistencijalne probleme te bi se isti kao nezaposlene osobe prijavile na Zavod za zapošljavanje i bile na teret Državnog proračuna, a koja šteta bi također bila vidljiva i u izostanku poreznih davanja koja se godišnje slijevaju u Državni proračun na ime poreza na dobit odnosnog Veleučilišta.

6. Osobito se ovdje ističe pitanje trenutno upisanih studenata kojih u trenutku podnošenja tužbe, prema podacima tužitelja, ima 757 i kojima se na ovaj način, usred akademske godine ukida mogućnost visokog obrazovanja na Veleučilištu po njihovom izboru, a od kojih velika većina ima iznajmljene stanove u Splitu i Zagrebu, koji su već unaprijed uplatiti školarine i stanarine itd. i za koje, ovakav prekid djelatnosti visokog obrazovanja na Veleučilištu Aspira, ovdje tužitelju, može prouzročiti ne samo materijalnu štetu, već izniman stres biranja novog Veleučilišta,

što sličnijeg njihovom, preseljenje, a eventualno i nepriznavanje određenih kolegija koji su odslušani pa čak nepriznavanja i uspješno položenih kolokvija i ispita što prijedlog tužitelja za određivanjem odgovnog učinka tužbe svakako čini opravdanim.

7. Naime, po pravnom shvaćanju ovog Suda, generalno iznoseći, tužitelj je dužan, prilikom traženja odgovnog učinka tužbe u upravnom sporu, nastup određene teško popravljive štete učiniti vjerojatnim, ali ne i takvo što dokazati, a prethodno iznesenim ovaj Sud smatra da je tužitelj navedeni uvjet ispunio pa kako, pored navedenog, ovaj Sud ne nalazi ni elemenata da bi odgoda izvršenja konkretnog rješenja tuženika bila protivna, odnosno dovela do povrede kakvog javnog interesa (radi se o Veleučilištu koje obavlja djelatnost visokog obrazovanja dugi niz godina, zapošljava radnike, a od čijeg poslovanja prihode po osnovi poreza ostvaruje i Državni proračun te prije svega ima velik broj trenutno upisanih studenata), a zakonom nije propisano da žalba ne odgađa izvršenje rješenja, te je sve navedeno sukladno sudskoj praksi, radi čega ovaj Sud nalazi da su ispunjeni uvjeti za odgodu izvršenja rješenja iz gore citirane odredbe čl. 42. st. 2. ZUS-a pa je riješeno kao u izreci.

U Splitu, 10. ožujka 2025.

S U D A C

Sandra Ćoraš Gega

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba, u roku 15 dana od dana primitka pisanog opravka, u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, putem ovog suda, pisano, za Visoki upravni sud Republike Hrvatske (čl. 42. st. 5. ZUS-a).

DNA:

- opunomoćeniku tužitelja Goranu Šverku, odvjetniku u Zagrebu, Poljička 5,
- tuženiku Ministarstvu znanosti, obrazovanja i mladih Republike Hrvatske, Zagreb, Donje Svetice 38,
- u spis

Broj zapisa: **9-30874-30357**

Kontrolni broj: **0b198-3b000-5fa84**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=SANDRA ĆORAŠ GEGA, L=SPLIT, O=UPRAVNI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Upravni sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.